

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **O. P.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní schránka 21/OAM, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2015, čj. OAM-360/ZA-P06-ZA05-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2016, čj. 33 Az 21/2015-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 12. 10. 2015 neudělil žalovaný žalobci žádnou z forem mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že od roku 2011 pracoval v Polsku; na Ukrajině byl naposledy v roce 2014, když si potřeboval prodloužit vízum. Tvrdil, že v jeho vlasti chytají mladé muže a odvádějí je do války; bratr jej informoval o tom, že už mu domů přišly tři povolávací rozkazy. Žalobce nechce bojovat ve válce a být zabit, ale pokud nenarukuje, bude muset jít do vězení. Z Dněpropetrovské oblasti ve střední části Ukrajiny, kde žalobce žil, se nechce přestěhovat, protože mluví rusky a na západě země by jej považovali za separatistu. Kdyby mu byl udělen azyl, mohl by v ČR být se svou matkou, která tu má trvalý pobyt.

[3] Žalovaný nepovažoval tyto důvody za dostatečné pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobce nikdy nebyl v zemi původu pronásledován z azylově relevantních příčin ani neměl potíže se státními orgány; důvodem pro udělení azylu pak není špatná bezpečnostní situace v zemi (kterou nelze ztotožňovat s vnitřním ozbrojeným konfliktem) ani možnost nástupu vojenské služby. Uprchlíkem není ten, kdo se vyhýbá nástupu vojenské služby kvůli averzi k ní nebo kvůli strachu z boje; ostatně nenastoupení vojenské služby je trestným činem i v České republice. Oblast, ve které žalobce žil, není zasažena ozbrojenými střety. Hrozba ze strany organizace Právý sektor je čirou spekulací.

[4] Žalovaný neshledal ani žádný důvod pro udělení humanitárního azylu: žalobce je dospělý, svéprávný a sám se živí. Žalovaný si dále pořídl aktuální informace o bezpečnosti

a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině a posuzoval, zda by měla být žalobci udělena doplňková ochrana; dospěl však k závěru, že ani s ohledem na složitou bezpečnostní situaci v zemi nehrozí žalobci vážná újma podle § 14a odst. 2 zákona o azylu.

[5] Krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 26. 9. 2016, neboť se ztotožnil se závěry žalovaného.

[6] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Rozsudek je podle něj nepřezkoumatelný a vychází z domněnek, které nejsou podloženy důkazy. Ačkoli soud připustil, že vztahy mezi rusky hovořící menšinou a zbytkem obyvatelstva se na Ukrajině zhoršily, bez dalšího konstatoval, že tu nejde o systematické pronásledování. Vrcholné orgány státní moci jsou pod vlivem nacionalistů; rusky hovořící Ukrajinec se v takové situaci stěží může domáhat účinné ochrany u státních orgánů Ukrajiny. Žalobce má sice modrou knížku, ale v současnosti jsou všichni takoví muži dodatečně prověřováni, takže žalobce se nemůže vyhnout odvodu do armády. Hnutí Právý sektor je zaměřeno proti rusky hovořící menšině jako celku; není proto třeba prokazovat individuální ohrožení, pokud je žalobce rusky hovořícím Ukrajincem.

[7] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Stěžovatel výslovně neuvedl, v čem spatřuje důvody zakládající přijatelnost jeho kasační stížnosti. Pouze namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu a nesprávné právní posouzení věci.

[10] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Proto NSS tuto námitku předběžně posoudil a zkoumal, zda je z napadeného rozsudku patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný a jak posoudil namítané skutečnosti. V tomto ohledu NSS žádné pochybení neshledal. Krajský soud se seznámil se všemi podstatnými podklady, ať už byly součástí správního spisu, nebo je předložil stěžovatel. Dále vyložil rozhodná ustanovení zákona o azylu a podrobně se věnoval jednotlivým žalobním námitkám, které vyvrátil i za pomoci judikatury NSS. K závěru, že na Ukrajině není systematicky pronásledována rusky hovořící menšina, nemusel krajský soud shromažďovat další důkazy, protože sám stěžovatel nedoložil nic, co by tomu nasvědčovalo.

[11] Kasační stížnost nepřináší žádnou novou právní otázku, kterou NSS dosud neřešil, anebo kterou řešilo více senátů NSS odlišně; nevyvstala tu ani potřeba se odchýlit od řešení, které judikatura stabilně zastává. K otázce, zda je možno se u ukrajinských státních orgánů domoci účinné ochrany před výhrůžkami soukromých osob, se NSS vyjádřil např. v usnesení ze dne 7. 8. 2013, čj. 1 Azs 9/2013-36, nebo ze dne 16. 7. 2015, čj. 4 Azs 136/2015-32. Stěžovatel neuvedl v celém řízení nic nad rámec obecného tvrzení, podle něž jsou nejen většinoví Ukrajinci, ale i veškeré státní orgány zaujaty proti rusky mluvícím Ukrajincům; není tu tak žádná konkrétní námitka, kterou by se NSS mohl zabývat. Krom toho se tvrzené „výhrůžky“ ve stěžovatelově případě omezovaly na řeči podnapilých kolegů, s nimiž se stýkal v Polsku.

pokračování

[12] Otázku odvodu do armády řešil NSS např. v usnesení ze dne 20. 4. 2016, čj. 2 Azs 67/2016-24, či ze dne 26. 10. 2016, čj. 10 Azs 175/2016-26. Z nich plyne, že samotná branná povinnost není důvodem, pro který by měla být udělena mezinárodní ochrana. Zmínka krajského soudu o stěžovatelově modré knížce je pouze dodatkem pro úplnost, který na tomto hlavním argumentu nemůže nic změnit.

[13] Povahou a činností organizace Pravý sektor se NSS zabýval např. v usnesení ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 Azs 151/2015-36, nebo v rozsudku ze dne 17. 12. 2015, čj. 5 Azs 158/2015-24. Není pravda, že kvůli násilným činům této organizace jsou ohroženi všichni rusky hovořící Ukrajinci jako celek: naopak azyl lze udělit jen tomu, kdo je osobně vystaven pronásledování z důvodů uvedených v zákoně nebo komu takové pronásledování osobně hrozí. Pro případy paušálního ohrožení větších skupin obyvatelstva na zdraví, životě či důstojnosti v důsledku ozbrojeného konfliktu je určena doplňková ochrana; ani ta zde však nepřipadá v úvahu, protože konflikt na Ukrajině se omezuje na její východní část a jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2015, čj. 3 Azs 237/2014-25, a usnesení NSS ze dne 18. 9. 2015, čj. 2 Azs 194/2015-28).

[14] NSS tedy neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, proto ji NSS odmítl podle § 104a s. ř. s. pro nepřijatelnost.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu